

Jord- och skogsbruksutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av jaktlagen

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om ändring av jaktlagen (RP 28/2017 rd): Ärendet har remitterats till jord- och skogsbruksutskottet för betänkande.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- specialsakkunnig Heini Färkkilä, justitieministeriet
- konsultativ tjänsteman Sami Niemi, jord- och skogsbruksministeriet
- äldre regeringssekreterare Teemu Nikula, jord- och skogsbruksministeriet
- överinspektör Suvi Borgström, miljöministeriet
- polisinspektör Ari Järvenpää, Polisstyrelsen
- specialforskare Jani Pellikka, Naturresursinstitutet
- överinspektör Ahti Putaala, Forststyrelsen
- chef för offentliga förvaltningsuppgifter Sauli Härkönen, Finlands viltcentral
- specialplanerare Marko Paasimaa, Finlands viltcentral
- skydds- och forskningschef Teemu Lehtiniemi, BirdLife Finland rf
- bärödlare Juha Poikela, Hedelmän- ja Marjanviljelijäin liitto r.y.
- fältchef Timo Leskinen, Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK
- specialsakkunnig Tapani Veistola, Finlands naturskyddsförbund rf
- utbildningschef Ere Grenfors, Finlands Jägarförbund
- expert Timo Klemetti.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- specialsakkunnig Heini Färkkilä, justitieministeriet
- jord- och skogsbruksministeriet
- Finlands Fiskodlarförbund rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår att jaktlagen ändras. Det viktigaste syftet med ändringen är att uppdatera jaktbestämmelserna.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

De bestämmelser i jaktlagen som gäller skjutprov föreslås bli ändrade så att en person som bedriver jakt med bågvapen ska avlägga skjutprov vid jakt på stora bytesdjur. Det föreslås också en ändring av bestämmelserna så att det intyg som utfärdas över ett godkänt skjutprov i sig ska motsvara ett sådant beslut som avses i förvaltningslagen.

Bestämmelserna om jaktlicens för hjortdjur och om jaktlicensförfarandet liksom de övergripande bestämmelserna om jaktledare ska preciseras.

Det föreslås ändringar när det gäller avsiktligt lockande av vilt med hjälp av lockbete som har samband med föda.

Bestämmelsen om transport av jaktvapen kompletteras. Det föreslås att en allmän skyldighet att rapportera om nedlagda byten ska införas i lagen och att bemyndigandet att utfärda förordning om jaktbegränsningar ska utvidgas. Dessutom lindras dispensförfarandet i fråga om vissa fredade fåglar i avgränsade situationer. Vissa preciseringar av andra dispensförfaranden ingår även i förslaget.

Den föreslagna lagen innehåller också vissa ändringar av teknisk natur.

Största delen av bestämmelserna i lagen avses träda i kraft den 1 augusti 2017.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt

Utskottet konstaterar att jaktlagen (615/1993) stiftades 1993. Vissa ändringar har gjorts i den sedan dess, men vid tillämpningen har det visat sig finnas nya behov av ändringar. Det viktigaste syftet med de föreslagna ändringarna är att uppdatera jaktbestämmelserna.

Skjutprov

Enligt 21 § i den gällande jaktlagen får vid jakt på dovhjort, kronhjort, sikahjort, rådjur, älg, vit-svanshjort, skogsvildren eller brunbjörn med räfflat kulvapen endast den vara skytt som har avlagt godkänt skjutprov. Avsikten är att möjligheterna till jakt ska kunna utvidgas genom att genom förordning tillåta bågskytte vid jakt på flera nya arter. Regeringen föreslår därför att bestämmelsen ändras bland annat på så sätt att de som deltar som skyttar i jakten ska avlägga skjutprov. Bestämmelser om vilt som får jagas endast av den som avlagt skjutprov ska i fortsättningen ingå i en förordning av statsrådet. Utskottet anser i enlighet med propositionen att villkoren om godkänt skjutprov för att få bedriva bågjakt på vissa viltarter behövs för att garantera att skyttarna har de färdigheter som behövs vid jakten. Utskottet ser också positivt på att syftet med de övriga föreslagna ändringar som gäller skjutprov är att den administrativa bördan för jaktvårdsföreningarna ska minska.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

Jaktlicens för hjortdjur, villkor för beviljande av jaktlicens och jaktledare

För att jaktlicens för hjortdjur ska beviljas krävs det enligt 27 § i jaktlagen att sökanden förfogar över ett för jakt lämpligt enhetligt område. Ett område som används för jakt på älg ska ha en areal om minst 1 000 hektar och ett område som används för jakt på andra hjortdjur en areal om minst 500 hektar. Tolkningen av enhetlighet görs från fall till fall i samband med tillståndsprövningen. Jord- och skogsbruksministeriet kan besluta om undantag från arealkraven och kraven på enhetlighet. Jaktlicens för hjortdjur gäller under ett jaktår i taget. På andra områden än de som avses i 8 § i jaktlagen får endast en ansökan om jaktlicens för ett visst jaktområde beviljas jakträtt.

Lagstiftarens mål vid lagreformen 1993 var att jakt ska ordnas på enhetliga områden och förbjuda jakt i områden som inte uppfyller kraven på minimistorlek och enhetlighet, står det i propositionsmotiven. Vissa rättsfall och åtföljande ändringar i praxis har dock lett till att tolkningen ändrats på så sätt att jakten i dessa områden har ökat.

Utskottet påpekar att de hjortdjur som jagas med stöd av licens normalt rör sig över flera tusen hektar stora områden. Därför är det ändamålsenligt att vid jakt på dem ställa samma arealkrav som tidigare föreskrivits också i lagen. Kravet på enhetliga jaktområden är nödvändigt med tanke på det praktiska genomförandet av jakten och en systematisk vård av hjortdjursbestånden. Efter som förvaltningsplanen för älgstammen, som fastställts av jord- och skogsbruksministeriet 2014, syftar till att samarbete ska bedrivas över större områden, framhävs dessutom kravet på enhetlighet för att särskilt de mål som satts upp på älgförvaltningsområdesnivå ska uppnås. Enligt utredning har de områden som berättigar till jaktlicens också kompletterats efter att licensen beviljats. Bland annat därför behöver 27 § förtydligas med hjälp av ett nytt 3 mom. enligt vilket Finlands viltcentral ska utesluta sådana områden som inte uppfyller de krav på areal och enhetlighet som avses i 1 mom. från det område som berättigar till licens. Utskottet föreslår nedan en övergångsbestämmelse för ikraftträdandet av momentet och ser det som nödvändigt att effektivt gå ut med information om ändringen.

Enligt föreslagna 27 § 4 mom. får Finlands viltcentral avvika från de krav på areal och enhetlighet som föreskrivs i 1 mom., om området är en holme eller det finns motsvarande särskilda skäl till avvikelsen. Utskottet påpekar att hjortdjuren på vissa områden naturligt söker sig bort från holmar redan innan den egentliga älgjaktssäsongen börjar. Det kan således finnas ett behov att tidigarelägga säsongstarten. Utskottet föreslår nedan i detaljmotiveringen att 27 § 4 mom. kompletteras med att Finlands viltcentral får avvika från den i 37 § avsedda fredningstiden för hjortdjur som får jagas med stöd av jaktlicens om området är en holme eller det finns motsvarande särskilda skäl till avvikelsen.

Förfarandet med samlicens för hjortdjur har blivit allmän praxis och medger ett smidigare licenssystem och ger dem som beviljas licensen prövningsrätt och ansvar för förvaltningen av älgstammen på lokal nivå. Det minskar också byråkratin i samband med licensförfarandet. Förfarandet med samlicens grundar sig på en inbördes överenskommelse mellan jakträttsinnehavarna om att ansöka om jaktlicens och jaga med stöd av den gemensamt. I den nuvarande lagstiftningen finns det ändå inte några bestämmelser om samlicens eller skyldigheterna för dem som deltar i den. Utskottet välkomnar de nya bestämmelserna som ska förtydliga ställningen för samlicenserna, som blivit allmän praxis, och de skyldigheter som gäller dem som får en samlicens.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

Enligt 8 § i jaktlagen har var och en som har sin hemkommun enligt 2 § i lagen om hemkommun (201/1994) i en kommun som hör till landskapet Lappland eller landskapet Kajanaland eller i Kuusamo, Pudasjärvi eller Taivalkoski kommun, enligt den indelning som gällde den 31 december 2014, rätt att i sin hemkommun jaga på områden som tillhör staten. När licenser för älgjakt beviljas inom dessa områden ska också en jämlik fördelning av jaktmöjligheterna beaktas enligt 26 § 2 mom. i jaktlagen.

I samband med beredningen av förvaltningsplanen för älgstammen konstaterades det enligt propositionsmotiven att det vid beviljandet av jaktlicenser på områden som avses i 8 § i jaktlagen är nödvändigt att förutom gällande villkor också beakta att jakten organiseras på ett ändamålsenligt sätt. Detta beror på att det i nuläget är möjligt att bevilja flera sökande jaktlicenser för samma område, varvid en effektiv och säker organisering av jakten också kräver att en ändamålsenlig organisering av jakten beaktas när licenserna beviljas. Utskottet anser därför att det finns behov av det föreslagna tillägget enligt vilket det vid beviljande av jaktlicens för hjortdjur i de områden som avses här ska fästas avseende förutom vid nuvarande 26 § även vid en ändamålsenlig organisering av jakten. Den föreslagna ändringen är nödvändig för att en säker organisering av jakten och en effektiv reglering av älgstammen ska kunna säkerställas i de situationer där flera jaktlag jagar på samma område. Den föreslagna ändringen samordnar beslutsfattandet hos Forststyrelsen och Finlands viltcentral i det område som avses i 8 § i jaktlagen när det gäller älgjaktsområden och villkoren för beviljande av jaktlicens.

För närvarande krävs det jaktledare bara vid jakt på hjortdjur som sker med stöd av licens. Enligt propositionsmotiven har stammarna av stora rovdjur i synnerhet efter 1995 vuxit och brett ut sig i hela landet. Behovet att sköta och förvalta rovdjursstammarna med hjälp av jakt med stöd av dispenser har ökat i betydande omfattning. På grund av denna utveckling har jakten på stora rovdjur ökat väsentligt i omfattning. I praktiken är det för närvarande mestadels jaktföreningar som står för jakten på stora rovdjur, och antalet jägare är minst två, men ofta finns det flera tiotals jägare. Dessutom kan flera jaktlag bedriva jakt i samma område. I sådana fall är det nödvändigt att jakten leds på motsvarande sätt som jakten på hjortdjur. Utifrån detta ser utskottet ett behov att utse en jaktledare också vid jakt på stora rovdjur. Då säkerställs det att den jakt på stora rovdjur med stöd av dispens som blivit allt vanligare under de senaste decennierna till alla delar ordnas under ledna former och på ett tryggt sätt.

Åtlar och lockbeten som har samband med föda

Bestämmelser om användning av åtlar och lockbeten som har samband med föda finns bara i fråga om jakt på brunbjörn i 33 § 2 mom. i jaktlagen, där det ingår en bestämmelse om förbud. Det finns inte några andra bestämmelser om användning av lockbeten avsedda för stora rovdjur i jaktlagen. Lagen om animaliska biprodukter (517/2015) och jord- och skogsbruksministeriets förordning om animaliska biprodukter (783/2015), som utfärdats med stöd av den, innehåller de lättnader som införts i samband med det nationella genomförandet av EU-förordningarna om animaliska biprodukter och som gäller användning och bortskaffande av biprodukter och därav framställa produkter. Användningen av åtlar för utfodring av vilda djur regleras också av många andra lagar och förordningar, såsom avfallslagen, miljöskyddslagen och markanvändnings- och bygglagen, och den som använder åtlar förutsätts iakttä dem. Om andra kadaver än sådana som härstammar från vilda djur och slaktavfall från dem används som åtel, ska en anmälan om detta

Betänkande JsUB 8/2017 rd

lämnas till kommunalveterinären i det område där åteln kommer att placeras. Uppgifterna i anmälan förs in i det register över platser för utfodring med kadaver som förs i anslutning till djurhållar- och djurförmedlarregistret enligt kraven i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010).

I propositionen föreslår regeringen att en ny 34 a § fogas till lagen. Enligt paragrafens 1 mom. ska det vara förbjudet att använda lockbeten som har samband med föda för att locka brunbjörn, varg, järv och lodjur. Finlands viltcentral kan bevilja dispens från de förbud som nämns ovan. Användningen av lockbeten som har samband med föda ska kunna begränsas genom förordning av statsrådet för att förbudet inte ska kunna kringgås på så sätt att till exempel åtlar avsedda för små rovdjur används för att locka även större rovdjur.

Förbudet ska inte gälla sådana företag som till handelsregistret uppgett sig bedriva naturfotografering och naturspaning. Eftersom fotografering och spaning efter stora rovdjur redan har blivit en näring i Finland, bör den fortsatta verksamheten regleras eftersom tillämpningsområdet för jaktlagen inte ger rum för att förbjuda sådan verksamhet, står det i propositionsmotiven. Företag som till handelsregistret uppgett naturfotografering och naturspaning som verksamhetsområde får således placera ut lockbeten som har samband med föda i terrängen för att locka brunbjörn, varg, järv och lodjur.

I detaljmotiven nedan föreslår utskottet vissa ändringar i 34 a §.

Utskottet ser det som nödvändigt att det som åtgärd med anknytning till förvaltningsplanen för björnstammen i Finland, som för närvarande är under beredning, görs en övergripande undersökning av behoven att ändra lagstiftningen om användningen av lockbeten som har samband med föda.

Transport av jaktvapen

Bestämmelser om transport av jaktvapen ingår i 35 § i jaktlagen. Där står det att ett jaktvapen i luftfartyg, i motordrivna fordon som rör sig på marken samt i fartyg och båtar vilkas motor är i gång ska vara oladdat och insatt i ett fodral eller skyddat utrymme. Detta gäller emellertid inte transport av vapen på havsområdet för avlivande av sårat vilt.

Enligt 35 § 3 mom. är det förbjudet att transportera jaktvapen i motordrivna fordon i terrängen. En person i tjänsteförättning får dock transportera vapen om han eller hon på grund av tjänsteförättningen behöver ha vapen med sig. Chefen för polisdistriktet kan i enskilda fall lämna tillstånd att i ett sådant fordon transportera ett oladdat jaktvapen i fodral, då transporten sker utanför allmän eller enskild väg under viss tid och enligt en på förhand meddelad rutt, på villkor att vapnet inte används för jakt under tiden för transporten. Finlands viltcentral har befogenhet att i vissa fall bevilja undantag från begränsningen i fråga om den ovannämnda användningen av motorfordon.

Lagstiftningen om transport av jaktvapen i terrängen tillåter för närvarande inte att vapen transporteras till exempel på is eller längs skoterleder. Beviljandet av tillstånd, som ingår i polisens befogenheter, belastar dessutom polisens tillståndsförvaltning.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

Följaktligen föreslår regeringen en ändring i bestämmelserna om transport av jaktvapen i 35 § i jaktlagen, så att det utfärdas närmare bestämmelser om transport av jaktvapen och jaktbåge i motordrivna fordon i terrängen på vissa rutter, i vissa situationer och i vissa uppgifter. Utskottet ser positivt på att den föreslagna ändringen enligt vilken det inte längre ska behövas särskilt tillstånd av polisen för transport av jaktvapen i motordrivna fordon i terrängen i de noggrant avgränsade transportsituationer som nämns i lagen kan möjliggöra minskad administrativ börda såväl för polisen som för dem som ansöker om tillstånd. Samtidigt blir bestämmelserna tydligare.

Fångstanmälan

Fångstanmälan ska göras för enskilda byten som jagas på grundval av en jaktlicens som beviljats med stöd av 10 § i jaktlagen, en dispens som beviljats med stöd av 41 § i jaktlagen och en regional kvot som bestämts med stöd av 10 § i jaktlagen samt vid jakt på rådjur. Fångstanmälan är inte obligatorisk för andra bytesdjur eller icke fredade djur. Naturresursinstitutet samlar in statistiska uppgifter om jakt på småvilt genom stickprovundersökningar som har utförts med samma metoder sedan 1996. Stickprovsmaterialet omfattar bytesförfrågningar hos 5 400 jägare, 300 från varje region, som väljs ut i det register över jägare som Finlands viltcentral förvaltar. Utifrån uppgifterna sammanställer Naturresursinstitutet den årliga jaktstatistiken.

Eftersom arter med små populationer sällan råkar vara med bland bytena i stickproven, blir den statistiska osäkerheten större, uppger regeringen i propositionsmotiven. Konfidensintervallen för många av de sjöfågelarter som är på tillbakagång kan därför vara $\pm 50\%$ av skattningarna. De problem osäkerheten i uppgifterna för arter med små populationer eller arter som är på tillbakagång leder till framhåvs, eftersom det i sådana fall är extra viktigt att reglera jakten och se till att den är hållbar. Därför måste man också ha tillgång till tillförlitliga uppgifter över fångsten på regional nivå för att jaktbegränsningarna ska kunna sättas in där de behövs och på så vis säkerställa en hållbar jakt. Den statistiska noggrannheten i fråga om till exempel sädgås har visat sig vara otillräcklig som grund för jaktbegränsningar. Antalet sädgåsjägare som råkar komma med i det årliga stickprovet är relativt litet, och skattningarna av den totala bytesmängden och i synnerhet de regionala skattningarna är endast vägledande. Om man inte har tillgång till tillförlitliga uppgifter om bytesmängderna och inte kan försäkra sig om att jakten är hållbar, tvingas man begränsa jakten av de vikande populationerna enligt försiktighetsprincipen. Utskottet påpekar följaktligen att uppgifterna behöver preciseras för att det ska gå att göra korrekta bedömningar av var jaktbegränsningarna bör sättas in.

I linje med den föreslagna 38 a § framhåller utskottet att kravet på fångstanmälan bara bör gälla de särskilda fall där hållbarheten i jakten på viltarten i fråga eller en ändamålsenlig organisering av jakten kräver det.

Begränsning av jakt

Enligt 38 § i den gällande jaktlagen kan jakten på en viltart när som helst på året förbjudas eller begränsas, dock så att den förordning av jord- och skogsbruksministeriet som gäller förbudet eller begränsningen ska utfärdas senast två veckor innan förbudet eller begränsningen träder i kraft. Denna möjlighet har enligt propositionsmotiven visat sig vara synnerligen välbehövlig för att

Betänkande JsUB 8/2017 rd

myndigheterna ska kunna reagera på överraskande variationer eller ändrade förhållanden i övrigt utifrån så färsk inventeringar av viltpopulationerna som möjligt.

I den gällande lagen specificeras de metoder som får användas för begränsning av jakt inte exakt. Därmed är det enda lagstiftaren kunnat reglera genom förordning jakttidens omfattning, antingen genom ett totalt jaktförbud eller genom att delvis förbjuda jakt under jakttiden, i praktiken alltså genom en förordning om förkortad jakttid. Att förkorta jakttiden har emellertid i vissa fall visat sig vara ett onödigt omfattande förbud och det har föreslagits andra, mera exakta metoder för begränsning av jakten.

Kravet på att förbudet eller begränsningen kan träda i kraft tidigast två veckor efter det att förordningen utfärdats har i praktiken visat sig vara problematiskt i fråga om beredningen av jaktbegränsningar för skogshönsfåglar baserade på aktuella vilttriangelräkningar, eftersom man tvingats förkorta räkningarnas tidsmässiga omfattning och tidigarelägga dem till månadsskiftet juli–augusti. Nuförtiden är det möjligt att förmedla informationen snabbare än så med hjälp av elektroniska och traditionella kommunikationsmetoder.

Följaktligen anser utskottet att de föreslagna ändringarna behövs i syfte att införa nya mer flexibla och exakta metoder för begränsning. Enligt propositionsmotiven kan ändringarna göra det möjligt att tillåta jakt på exempelvis sädgås i begränsad omfattning. Mer exakta metoder för begränsning behövs för att jakten inte utifrån försiktighetsprincipen ska begränsas genom totalt förbud eller genom att jakttiden förkortas betydligt eller genom ett licenssystem som ökar den administrativa bördan.

Undantagsförfarande

Finlands viltcentral kan bevilja sådan dispens med stöd av 41 § i jaktlagen som ger rätt till undantag från skyldigheten att skydda vissa arter i enlighet med rådets direktiv om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter (habitatdirektivet, 92/43/EEG) och rådets direktiv om bevarande av vilda fåglar (fågeldirektivet, 79/409/EEG). Närmare bestämmelser om dispenserna ingår i 41 a–e § i jaktlagen. Finlands viltcentral kan enligt 41 b § bevilja dispens enligt 41 § för att fånga eller döda fågelvilt och icke fredade fåglar som avses i 5 §, om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning och beslutet inte inverkar menligt på möjligheterna att upprätthålla en gynnsam skyddsnivå. Dessa dispensbeslut har i typfallet fattats för att trygga folkhälsan och den allmänna säkerheten, för att trygga flygsäkerheten, för att förhindra allvarliga skador på odlingar, husdjur, skogar, fiskevatten och vattendrag och för att skydda växter eller djur i viltvårdssyfte, står det i propositionsmotiven. Finlands viltcentral har fattat detta slag av dispensbeslut och de har i regel gällt fågelarter som förekommit i stora mängder, och som mest har de uppgått till cirka 650 beslut i årsgenomsnitt.

Med hänvisning till propositionsmotiven påpekar utskottet att de förvaltningsförfaranden som gäller på fågeldirektivet baserad dispensprövning i enskilda fall och där man avviker från artskyddet är på sin nuvarande detaljnivå tungrodda och tidskrävande. Förvaltningsförfarandet för dessa beslut behöver förenklas. Avsikten med att ändra undantagsförfarandet så att det delvis blir ett anmälningsförfarande är att minska de administrativa förfarandena och slopa enskilda licensbeslut i de situationer som anges särskilt. Det dispensystem som baserar sig på fågeldirektivet kan inte

Betänkande JsUB 8/2017 rd

helt slopas eftersom det i artikel 9 i fågeldirektivet krävs att de årliga dispensererna och fångsterna ska rapporteras. När det gäller dispens i fråga om icke fredade fåglar (korp (inom renskötselområdet), kråka, skata, gråtrut, havstrut, tamduva och björktrast) föreslås det i propositionen (41 b §) att vissa verksamhetsutövare kan beviljas dispens från fredningen under bland annat häckning i vissa begränsade situationer genom anmälningsförfarande. Utskottet anser att de föreslagna bestämmelserna är behövliga men föreslår vissa ändringar i dem nedan i detaljmotiven.

Utskottet påpekar att kaja nämns i bilaga II/2 till fågeldirektivet. Således tillåter fågeldirektivet jakt på kaja men i så fall kan de skador som arten förorsakar inte ersättas. Utskottet anser att det behövs bestämmelser om att kaja är en art som får jagas. Då blir också dispensvillkoren i 41 b § i jaktlagen möjliga.

Utskottet påpekar också att vitkindad gås inte nämns i bilaga II/1 eller II/2 i fågeldirektivet. Jakt på arten är alltså inte tillåten med stöd av artikel 7 i direktivet. Inte heller skarv nämns i någon bilaga till direktivet. Eftersom arten inte nämns i bilaga II/1 eller II/2 är det med andra ord inte heller tillåtet att jaga skarv med stöd av artikel 7 i direktivet.

Både vitkindad gås och skarv är fredade arter enligt naturvårdslagen (1096/1996). Beslut om eventuell dispens fattas av närings-, trafik- och miljöcentralerna utifrån miljöministeriets styrning. Utskottet påpekar att skadorna och olägenheterna orsakade av de växande stammarna av vitkindad gås och skarv har ökat. Utskottet anser att åtgärder för att minska skadorna och olägenheterna bör vidtas både på EU-nivå och på nationell nivå.

DETALJMOTIVERING

21 §. Skjutprov. Utskottet föreslår en precisering av ordalydelsen i 1 mom.

27 §. Förutsättningar för beviljande och användning av jaktlicens för hjortdjur. Med hänvisning till det som står i den allmänna motiveringen ovan föreslår utskottet att 4 mom. kompletteras med att Finlands viltcentral får avvika från den i 37 § avsedda fredningstiden för hjortdjur som får jagas med stöd av jaktlicens.

30 §. Jaktledare. För konsekvensens skull föreslår utskottet att förteckningen kompletteras med att en jaktledare också ska utses för jakt på järv, som kräver dispens.

34 a §. Lockbeten som har samband med föda. Utskottet föreslår att 1 mom. preciseras. Syftet är att samordna formuleringen gällande lockbeten som har samband med föda och formuleringen i 33 § i den gällande jaktlagen. Preciseringen syftar också till att göra det tydligare hur bestämmelserna i 34 a § förhåller sig till utfodring av små hjortdjur och vildsvin. Utskottet föreslår följaktligen att 1 mom. föreskriver att användning av lockbeten som har samband med animalisk föda för att locka stora rovdjur är förbjuden mellan den 1 juni och den 9 september. Restriktionen gäller bara animalisk föda, så vegetabilisk föda för små hjortdjur och vildsvin omfattas inte av förbudet. Detta är nödvändigt för att övervakningen ska bli tydligare.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

Utskottet har erfarit att det inte är ändamålsenligt att införa ett lagfäst förbud i hela landet. I stället bör ett eventuellt förbud genom förordning av statsrådet avgränsas till de områden där det behövs för övervakningen av björnjakten. Därför föreslår utskottet att det inte införs några bestämmelser på lagnivå utan att ett förbud mot att locka stora rovdjur, särskilt björn, i förekommande fall utfärdas genom förordning av statsrådet med stöd av 1 mom.

Eftersom de ovannämnda bestämmelserna i princip också förbjuder lockbeten som har samband med animalisk föda och som är avsedda att locka små rovdjur, föreslår utskottet också att det i 2 mom. föreskrivs att det eventuella förbudet inte ska omfatta lockbeten som används i fällor och saxar vid jakt på små rovdjur.

Dessutom föreslår utskottet att 3 mom. om lockande av stora rovdjur inom ramen för företagsverksamhet preciseras med hänsyn till de ändringar i paragrafen som föreslås ovan.

38 b §. Fångstregister. (Ny) Utifrån en utredning ser utskottet det som behövligt att införa lagbestämmelser om ett fångstregister över fångstanmälningar enligt jaktlagen. Utskottet föreslår att den nya 38 b § föreskriver om fångstregistret.

I 1 mom. ska det finnas bestämmelser om personuppgiftsansvarig och syfte med registret. Finlands viltcentral ska vara personuppgiftsansvarig. Registret ska användas för uppföljning och planering av viltstammarna, jaktövervakning och statistik.

I 2 mom. ska det föreskrivas om datainnehållet i fångstregistret. Utifrån de fångstanmälningar som avses i 10, 26, 38 a och 41 § föreslås följande uppgifter bli registrerade: jägarens namn, jägarnumret, uppgifter om bytet, tid och plats för fångsten. Utskottet påpekar att de behövliga uppgifterna om bytet varierar efter typ av byte. Därför ska det genom förordning av statsrådet föreskrivas närmare om innehållet i de uppgifter som uppges i fångstanmälan. De uppgifter som avses i 3 punkten ska gälla bland annat djurart, ålder och kön.

Det föreslagna 3 mom. föreskriver att lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) ska tillämpas på offentligheten för och utlämnande av uppgifter i registret och att personuppgiftslagen (523/1999) ska tillämpas på behandling av personuppgifter. Myndighetshandlingar som innehåller uppgifter om en persons fritidssysselsättningar är sekretessbelagda med stöd av 24 § 32 punkten i offentlighetslagen. För uppföljning och planering av utnyttjandet av viltbeståndet samt jaktövervakning får uppgifter i fångstregistret trots sekretessbestämmelserna lämnas ut till jord- och skogsbruksministeriet, viltvårdsföreningarna, Naturresursinstitutet, Forststyrelsen, de myndigheter som svarar för jaktövervakningen och de jaktövervakare som avses i 23 § i viltförvaltningslagen (158/2011). Uppgifterna får lämnas ut med hjälp av teknisk anslutning. Jaktövervakningsmyndigheter är de tjänstemän vid polisen, gränsbevakningsväsendet, Tullen och Forststyrelsen som avses i 88 § i jaktlagen.

I 4 mom. ska det föreskrivas om strykning av personuppgifter i fångstregistret. Enligt det föreslagna 4 mom. ska personuppgifter i fångstregistret utplånas tio år efter utgången av det år under vilket personen senast har gjort en fångstanmälan.

41 §. Dispens. Utskottet föreslår en teknisk justering i 3 mom.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

41 b §. Anmälningförfarandet. För tydlighetens skull föreslår utskottet att första meningen i 4 mom. flyttas till 3 mom., så att villkoren för godkännande till anmälningförfarandet tydligare skrivs ut. Dessutom föreslår utskottet att passusen om godkännandet omformuleras så här: "Viltcentralen kan på ansökan godkänna deltagande i anmälningförfarandet." (jfr 1 mom. i den gällande paragrafen, där det står att dispens kan beviljas).

Utskottet föreslår att förteckningen i 3 mom. över den verksamhet där anmälningförfarandet är tillåtet kompletteras med pälsfarmer, fiskodlingar och djurhägn för produktionsdjur, som kan anses vara liknande typer av verksamhet som de som föreslås i propositionen.

Godkännandet till anmälningförfarande ska enligt propositionen gälla tills vidare. I 6 mom. anges de situationer där Finlands viltcentral får återkalla undantag från en fredning som grundar sig på ett anmälningförfarande. Villkoret är att den som godkänts för förfarandet försummar skyldigheten att göra en fångsanmälan eller bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i väsentlig grad bryter mot de villkor som har tagits in i ett beslut om godkännande. Här beaktas alltså inte en situation där den som godkänts till anmälningförfarandet inte längre uppfyller villkoren enligt lagen. Visserligen föreskriver 4 mom. att om skyddsåtgärderna avslutas eller ändras väsentligt, ska detta meddelas Finlands viltcentral, som bedömer om anmälningförfarandet ska fortsätta att gälla. Det är dock bara en bedömning av om anmälningförfarandet ska fortsätta att gälla. Därför föreslår utskottet att 6 mom. ska göra det möjligt att återkalla undantag från en fredning som grundar sig på ett anmälningförfarande också i en situation där den som godkänts till förfarandet inte längre uppfyller de lagfästa villkoren för godkännandet.

75 §. Brott mot bestämmelserna i jaktlagen. Bestämmelser om anmälningsskyldigheten enligt 41 b § föreslås i 3 mom. men också i 4 mom., som föreskriver om en skyldighet att lämna en årlig fångstanmälan och meddela om skyddsåtgärderna avslutas eller ändras väsentligt. I syfte att införa heltäckande sanktioner för försummelse av anmälningsskyldigheterna föreslår utskottet att hänvisningen i 75 § också ska gälla ovannämnda 4 mom. Utskottet föreslår också att det skrivs ut vilka förordningsbestämmelser som sanktionerna stöder sig på. Dessutom föreslår utskottet att ordalydelsen i momentet preciseras på så sätt att det är fråga om ett förfarande som strider mot villkoren i ett beslut om godkännande.

90 §. Omprövnings- och överklagandebestämmelser. Utskottet påpekar att anmälningförfarandet enligt den föreslagna 41 b § inte tillåter samma möjlighet till överklagande som licensförfarandet. Bestämmelser om begäran om omprövning och överklagande av beslut som Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna fattat finns i viltförvaltningslagen, står det i 90 § i den gällande jaktlagen. I ärenden som gäller dispens enligt 41 § har enligt 90 § även en sådan registrerad lokal eller regional sammanslutning besvärsmätt vars syfte är att främja natur- eller miljöskyddet. Eftersom det anmälningförfarande som 41 b § föreslås föreskriva om inte utgör ett sådant ärende som gäller dispens enligt 90 §, lämpar sig den utvidgade besvärsmätten inte för ärenden som gäller anmälningförfarandet. Den utvidgade besvärsmätten infördes i jaktlagen genom lag 159/2011 (RP 237/2010 rd). Den mer omfattande besvärsmätten som skrevs in i 90 § motiverades inte i den tillhörande propositionen, och grundlagsutskottet tog heller inte upp den i sitt utlåtande (GrUU 48/2010 rd).

Betänkande JsUB 8/2017 rd

Utskottet noterar att det föreslagna anmälningförfarandet syftar till att minska den arbetsbörda som följer av beviljandet av dispens. Utskottet erfar att godkännandet till anmälningförfarande i varje enskilt fall föregås av en specificerad samlad bedömning av förutsättningarna för tillämpning av anmälningförfarande. Bedömningen motsvarar den som föregår dispensbesluten. Utskottet konstaterar att dispensförfarandet enligt 41 b § 1 och 2 mom. och det föreslagna anmälningförfarandet i 41 b § 3–6 mom. innehållsligt går ut på samma sak: avsteg från fredning antingen genom godkännande till anmälningförfarande eller genom beviljande av dispens. Med stöd av jaktlagen är dispens som beviljas för upp till fem år framåt och det föreslagna godkännandet till anmälningförfarande i stort sett identiska med avseende på själva proceduren. Med hänsyn till gällande 41 b § ser utskottet det som konsekvent att bestämmelsen i 90 § om besvärsrätt gällande dispens breddas så att den också gäller anmälningförfarandet eftersom proceduren och rättsverkningarna är likartade. Utskottet föreslår att paragrafen kompletteras på denna punkt.

Ikraftträdandebestämmelsen. Utskottet föreslår att ikraftträdandet av bestämmelserna senareläggs enligt det som sägs ovan, bland annat på så sätt att bestämmelserna om jaktledare vid jakt på stora rovdjur träder i kraft först vid ingången av 2018.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Jord- och skogsbruksutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslaget i proposition RP 28/2017 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Lagförslag

Lag

om ändring av jaktlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i jaktlagen (615/1993) 21 och 22 §, 26 § 2 mom., 27—30 §, 35 och 38 §, 41 § 2 och 3 mom., rubriken av 41 b §, 74 § 2 mom., 75 § 1 mom. 5 punkten, 83 c § 1 mom. och paragrafens rubrik samt 83 d §, av dem 21 § sådan den lyder i lag 314/2005, 26 § 2 mom., 29 och 30 §, rubriken av 41 b § samt 83 c § 1 mom. och paragrafens rubrik sådana de lyder i lag 159/2011, 35 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 1268/1993, 38 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 159/2011, 41 § 2 och 3 mom. samt 83 d § sådana de lyder i lag 206/2013, 74 § 2 mom. sådant det lyder i lag 1422/2011 och 75 § 1 mom. 5 punkten sådan den lyder i lag 516/2002, samt

fogas till lagen nya 21 a och 21 b §, till 26 §, sådan den lyder i lag 159/2011, ett nytt 3 mom., till lagen nya 30 a, 34 a, 38 a och 38 b §, till 41 b §, sådan den lyder i lag 159/2011, nya 3—6 mom. och till 75 § 1 mom., sådant det lyder i lagarna 516/2002 och 1711/2015, en ny 8 punkt som följer:

Betänkande JsUB 8/2017 rd

21 §

Skjutprov

En person som bedriver jakt med räfflat kulvapen eller jaktbåge ska avlägga skjutprov, om detta krävs för jakt på **viltarten** i fråga. Bestämmelser om vid jakt på **vilka viltarter** den som får vara skytt ska ha avlagt skjutprov utfärdas genom förordning av statsrådet.

Jaktvårdsföreningen anordnar skjutprov och ger intyg över godkända skjutprov samt på begäran kopior av intyg. Intygen över skjutprov motsvarar i förvaltningslagen (434/2003) avsedda förvaltningsbeslut. En godkänd prestation i ett skjutprov får införas i det i 7 a § i lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift avsedda jägarregistret.

Ett intyg över skjutprov gäller i tre år från det att provet har avlagts.

21 a §

Ömsesidigt erkännande av skjutprov

Vid jakt på det vilt som avses i 21 § får också den vara skytt som har ett motsvarande gällande intyg över skjutprov för jakt på motsvarande vilt som avlagts i något annat land eller som lämnar jaktvårdsföreningen utredning om att han eller hon har rätt att i sitt hemland jaga vilt av motsvarande storlek. Jaktvårdsföreningen ger intyg över ömsesidigt erkännande av intyg över skjutprov som avlagts utomlands eller av ovan avsedd utredning. Jaktvårdsföreningens intyg får gälla i högst tre år.

Skjutprov som har avlagts på Åland motsvarar skjutprov enligt 21 §.

21 b §

Bemyndigande att utfärda förordning om skjutprov

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas det bestämmelser om

- 1) innehållet i skjutprovet och hur provet avläggs samt förutsättningarna för godkännande av prov,
- 2) kraven på den plats där skjutprovet avläggs,
- 3) kraven på skjutvapen och patroner samt på bågar och pilar som används i skjutprovet
- 4) intyg över godkänd teknisk prestation i skjutprovet och över ömsesidigt erkännande av skjutprov.

22 §

Uppvisande av jaktkort och intyg över skjutprov

Jaktkortet eller en kopia av det samt en personlig identitetshandling ska medföras under jakten och på begäran visas för den som enligt 88 § övervakar jakt. Om någon jagar utan att medföra det jaktkort som han eller hon har löst in eller en kopia av det eller en personlig identitetshandling, kan han eller hon dock inom fjorton dagar visa handlingen för den som utförde övervakningen eller som denne förordnat att utföra övervakningen, eller för polisen.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

Vad som i 1 mom. föreskrivs om skyldigheten att visa upp i det momentet avsedda handlingar gäller också skyldigheten för den jägare som är skytt vid jakt på vilt som avses i 21 § att visa upp det intyg över skjutprov eller den kopia som avses i 21 § eller det intyg över ömsesidigt erkännande som avses i 21 a §.

Om jaktkortet eller intyget över skjutprov förkommit kan polisen bevilja anstånd med uppvisandet.

26 §

Jaktlicens för hjortdjur

Jaktlicens enligt 1 mom. beviljas av Finlands viltcentral. När jaktlicenser beviljas ska det säkerställas att bestånden av hjortdjur inte äventyras på grund av jakten och att de skador som hjortdjur orsakar hålls på skälig nivå. För att trafikskador och skador på jordbruk och skog ska bli beaktade ska Finlands viltcentral årligen höra de regionala intressentgrupperna. När jaktlicenser beviljas för områden som avses i 8 § ska avseende dessutom fästas vid en jämlik fördelning av möjligheterna till jakt och en ändamålsenlig organisering av jakten.

I fråga om varje hjortdjur som nedlagts med stöd av jaktlicens ska det göras en fångstanmälan till Finlands viltcentral.

27 §

Förutsättningar för beviljande och användning av jaktlicens för hjortdjur

En förutsättning för beviljande av jaktlicens för hjortdjur är att sökanden förfogar över ett för jakt lämpligt enhetligt område. Ett område som används för jakt på älg ska ha en landareal på minst 1 000 hektar och ett område som används för jakt på andra hjortdjur en landareal på minst 500 hektar.

Jaktlicens för hjortdjur beviljas sökande som inom ett i 1 mom. avsett område har rätt att jaga sådana hjortdjur som nämns i ansökan. Inom andra än i 8 § avsedda områden får jaktlicens för ett och samma område enligt 1 mom. beviljas på grundval av en och samma ansökan.

Finlands viltcentral ska utesluta sådana områden som inte uppfyller de krav på areal och enhetlighet som avses i 1 mom. från det område som berättigar till licens. Jaktlicensen får användas endast inom ett i licensen avgränsat område.

Finlands viltcentral får avvika från de krav på areal och enhetlighet som föreskrivs i 1 mom. och den i 37 § avsedda fredningstiden för hjortdjur som får jagas med stöd av jaktlicens, om området är en holme eller det finns motsvarande särskilda skäl till avvikelsen.

28 §

Ny jaktlicens för hjortdjur

Om ett hjortdjur som har erhållits som byte är så skadat eller sjukt att mer än hälften av det är odugligt som människoföda och detta inte beror på jaktlicenshavarens förfarande, ska Finlands viltcentral avgiftsfritt bevilja en ny jaktlicens.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

29 §

Bemyndigande att utfärda förordning om jakt på hjortdjur

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om

- 1) ansökan om jaktlicens för hjortdjur,
- 2) de villkor som ska fogas till en ansökan om jaktlicens för hjortdjur,
- 3) hundar och utrustning som används vid jakt på hjortdjur,
- 4) fångstanmälan och dess form och innehåll samt om tidsfristen för den,
- 5) tidsfrister som gäller jaktlicenser för hjortdjur.

30 §

Jaktledare

Den som fått jaktlicens för hjortdjur och den som beviljats dispens för jakt på varg, brunbjörn, järv eller lodjur ska utse en jaktledare och ett behövligt antal vice jaktledare. Var och en som deltar i jakten är skyldig att iaktta de föreskrifter som jaktledaren meddelar. Jaktledaren får förbjuda personer som inte iakttar hans eller hennes föreskrifter att delta i jakten.

Bestämmelser om hur jaktledare och vice jaktledare utses, meddelandet av uppgifter om dem till den behöriga jaktvårdsföreningen, om jaktledarens skyldighet att närvara vid jaktevenemang- et och om jaktledarens uppgifter utfärdas genom förordning av statsrådet.

30 a §

Samlicens

Jaktlicens enligt 10 och 26 § samt dispens enligt 41 § kan sökas gemensamt av flera sökande och beviljas då gemensamt till dem (*samlicens*). I ansökan och beslutet om samlicens ska det fastställas vem som i förvaltningsmässigt hänseende innehar licensen. Om samlicens beviljas för jakt på fler än ett djur, kan licenshavarna komma överens om hur samlicensen fördelas mellan dem. Var och en av licenshavarna i en samlicens ska iaktta de skyldigheter för jaktlicenshavare som föreskrivs i denna lag och med stöd av den.

34 a §

Lockbeten som har samband med föda

Genom förordning av statsrådet kan regionalt förbud utfärdas för tiden 1.6—9.9 mot avsiktligt lockande av vilt med hjälp av kadaver eller annat lockbete som har samband med föda eller doft av animaliskt ursprung och som har gjorts av människan eller med hjälp av förädlade livsmedels- produkter avsedda som föda för människor och djur, om det behövs för att effektivisera tillsynen över förbudet enligt 33 § 2 mom. 3 punkten.

Ett förbud som utfärdas med stöd av 1 mom. kan dock inte gälla beten inuti fällor eller skydd på saxar som används som fångstredskap vid jakt på rävm, grävling, iller, skogsmård, mårdhund och mink.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

Ett förbud som utfärdas med stöd av 1 mom. gäller inte företag som till handelsregistret uppgett naturfotografering och naturspaning som verksamhetens art eller som verksamhetsområde får dock placera ut lockbeten som har samband med föda i terrängen för att locka brunbjörn, varg, järv och lodjur. På sådana företag tillämpas konsument säkerhetslagen (920/2011).

På den plats där ett lockbete som avses i 3 mom. placerats ska det finnas uppgifter om vem som svarar för lockbetet och dennes kontaktuppgifter samt var det i konsument säkerhetslagen avsedda säkerhetsdokumentet finns till påseende. Anmälan om lockbetet med uppgifter om dess placering ska lämnas till Finlands viltcentral.

Vid användning av lockbeten som har samband med föda ska dessutom iakttas vad som i lagen om animaliska biprodukter (517/2015) och bestämmelser som utfärdats med stöd av den föreskrivs om användningen av obehandlade biprodukter vid utfodring av vilda djur och om förstöring av avfall. Bestämmelser om skyldighet att anmäla uppgifter om platser för utfodring av vilda djur med kadaver finns i lagen om ett system för identifiering av djur (238/2010).

35 §

Transport av jaktvapen eller jaktbåge

Jaktvapen och jaktbågar får inte annat än oladdade och insatta i fodral transporteras utan lovligt syfte eller utan jakträttshavarens samtycke på ett sådant område där den person som transporterar dem inte har jakträtt eller jakttillstånd. Detta gäller dock inte allmän väg som gränsar till ett jaktområde.

Jaktvapen och jaktbågar ska i luftfartyg, i motordrivna fordon som rör sig på marken samt i fartyg och båtar vilkas motor är i gång vara oladdade och insatta i fodral eller skyddade utrymmen. Detta gäller dock inte transport av vapen på havsområde i det fall som avses i 32 § 3 mom.

Det är förbjudet att transportera jaktvapen och jaktbågar i motordrivna fordon i terrängen. En person i tjänsteförrättning får dock transportera vapen om han eller hon på grund av tjänsteförrättningen behöver ha vapen med sig eller om en person utför ett tjänsteuppdrag eller handräckningsuppdrag på begäran av polisen.

Trots det förbud som föreskrivs i 3 mom. får ett oladdat jaktvapen eller en jaktbåge dock transporteras i ett motordrivet fordon i ett fodral, ett skyddat utrymme eller ett utrymme där det inte omedelbart kan användas för jakt, om transporten sker

- 1) på ett istäckt vattenområde,
- 2) på i 13 § i terrängtrafiklagen (1710/1995) avsedda snöskoterleder eller på stråk som utmärkts i terrängen,
- 3) vid förflyttning i terrängen längs ett etablerat stråk till sådana inkvarteringsställen, inkvarteringsbyggnader eller fastigheter som saknar vägförbindelse,
- 4) för att hämta ett jaktbyte och för vittjande av fällor för levandefångst eller fotsnorer, och
- 5) för att föra personer som ska vara skyttar till en skjutplats som jaktledaren i förväg anvisat.

Dessutom får jaktvapen och jaktbågar transporteras i motordrivna fordon i terrängen i fodral, i skyddat utrymme eller i ett utrymme där de inte omedelbart kan användas för jakt med tillstånd av Finlands viltcentral, om det kan anses föreligga en annan godtagbar grund för transporten än en grund som avses i 4 mom. Finlands viltcentral får i sitt beslut ange närmare tillståndsvillkor i fråga om områden och jaktvapen.

Finlands viltcentral får återkalla ett gällande tillstånd enligt 5 mom., om tillståndshavaren bryter mot denna lag eller mot bestämmelser som utfärdats med stöd av den. Detsamma gäller om

Betänkande JsUB 8/2017 rd

tillståndshavaren i väsentlig grad bryter mot villkoren i tillståndet. Under samma jaktår beviljas inte den vars tillstånd har återkallats något nytt motsvarande tillstånd förrän återkallandet har avgjorts genom ett beslut som vunnit laga kraft eller återkallandet har upphävts.

38 §

Begränsning av jakt

Om ett viltbestånd är tillfälligt eller permanent hotat inom hela eller en del av det område där det förekommer, får bestämmelser om begränsning eller förbud av jakten på viltarten i fråga utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Jakten på en viltart kan begränsas eller förbjudas också när den spridning av viltarten som eftersträvas eller en ändamålsenlig organisering av jakten kräver det. En begränsning av jakten kan även avse en skyldighet att förse fångsten med identifieringsmärkning.

En begränsning eller ett förbud kan vara i kraft högst tre år. Om viltbeståndet blir livskraftigt, ska begränsningen eller förbudet upphävas innan tiden löper ut.

Begränsningen eller förbudet kan gälla

- 1) ett visst område,
- 2) en viss tid,
- 3) viltets endera kön,
- 4) en jägarspecifik fångstkvot, eller
- 5) ett visst fångstredskap eller en viss fångstmetod.

Närmare bestämmelser om begränsningar, förbud och identifieringsmärkningar utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Innan förordning utfärdas ska jord- och skogsbruksministeriet höra de jaktvårdsföreningar vars verksamhetsområde begränsningen eller förbudet gäller.

38 a §

Fångstanmälan

Utöver vad som föreskrivs i 26 § ska en fångstanmälan göras till Finlands viltcentral i fråga om vilt som erhållits som byte, om hållbarheten i jakten på viltarten eller en ändamålsenlig organisering av jakten på viltarten kräver det.

Bestämmelser om vilka viltarter det ska göras fångstanmälan om samt bestämmelser och om anmälan form och innehåll och tidsfrister för anmälan utfärdas genom förordning av statsrådet.

38 b § (Ny)

Fångstregister

Finlands viltcentral för med hjälp av automatisk databehandling ett fångstregister som ska användas för uppföljning och planering av utnyttjandet av viltstammarna, jaktövervakning och statistik.

I registret ska följande uppgifter registreras utifrån de fångstanmälningar som avses i denna lag:

Betänkande JsUB 8/2017 rd

- 1) jägarens namn,
- 2) jägarnumret,
- 3) uppgifter om bytet,
- 4) tid och plats för fångsten.

Lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) tillämpas på offentlighet för och utlämnande av uppgifter ur registret och personuppgiftslagen (523/1999) tillämpas på behandling av personuppgifter. Den registeransvarige får trots sekretessbestämmelserna lämna ut uppgifter ur fångstregistret till jord- och skogsbruksministeriet, viltvårdsföreningar, Naturresursinstitutet, Forststyrelsen, de myndigheter som svarar för jaktövervakningen och de jaktövervakare som avses i 23 § i viltförvaltningslagen (158/2011) för uppföljning och planering av utnyttjande av viltstammarna samt för jaktövervakning. Uppgifterna får lämnas ut med hjälp av teknisk anslutning.

Personuppgifterna i fångstregistret ska utplånas tio år efter utgången av det år under vilket personen senast har gjort en fångstanmälan.

41 §

Dispens

Finlands viltcentral kan även vid andra tidpunkter än under sådan fredningstid som avses i 37 §, under de förutsättningar som anges i 41 a § 1 mom., 41 b § 1 mom. och 41 c §, bevilja dispens för att störa, fånga eller döda vilt eller icke fredade djur.

Finlands viltcentral kan i de fall som avses i 41 a § 1 mom., 41 b § 1 mom. och 41 c § bevilja dispens också från begränsningen av användningen av motordrivna fordon enligt 32 §, från bestämmelserna om fångstredskap och fångstmetoder i 33 §, från bestämmelserna i en förordning av statsrådet som utfärdats med stöd av 34 § och från bestämmelserna om transport av jaktvapen i 35 § samt från bestämmelserna om skyldigheten att hålla hundar kopplade i 51 § 1 mom. Finlands viltcentral kan bevilja dispens från bestämmelserna om begränsning av användning av motorfordon i 32 § 2 mom. och bestämmelserna om transport av jaktvapen i 35 § 3 mom. även när sökanden är permanent eller långvarigt rörelsehämmad. Finlands viltcentral kan bevilja dispens från **ett förbud som utfärdats genom förordning med stöd av 34 a § 1 mom. som avser användning av loekbeten som har samband med föda och från den begränsning som avses i 34 a § 2 mom.**

---

41 b §

Förutsättningar för dispens i fråga om fågelvilt och icke fredade fåglar och för dispens från fredning i vissa fall

---

I fall som avses i 1 mom. 1—3 punkten får undantag från fredningen av i 5 § 2 mom. 2 punkten avsedda fåglar också grunda sig på en anmälan till Finlands viltcentral. **Viltcentralen kan på ansökan godkänna deltagande i anmälningsförfarandet,** om det finns ett återkommande behov av sådana undantag på grund av verksamhetens natur och omfattning och det inte finns någon annan

Betänkande JsUB 8/2017 rd

tillfredsställande lösning samtidigt som undantag från fredningen inte äventyrar bevarandet av en gynnsam skyddsnivå för arterna i fråga (*anmälningsförfarande*). Anmälningsförfarande är tillåtet

- 1) på trafikflygplatser som avses i 75 § 1 mom. 1 punkten i luftfartslagen (864/2014),
- 2) i livsmedelslokaler som avses i livsmedelslagen (23/2006)
- 3) i avfallshanteringsanläggningar,
- 4) på bär- och grönsaksodlingar som är större än 1 hektar,
- 5) på pälsfarmer,
- 6) på fiskodlingar,
- 7) i anslutning till djurhägn för produktionsdjur.

~~Finlands viltcentral godkänner på ansökan tillämpandet av ett anmälningsförfarande.~~ I sitt beslut om godkännande fastställer Finlands viltcentral de fågelarter som anmälningsförfarandet gäller och anger det maximala årliga fångstantalet per fågelart. En aktör som fått rätt att tillämpa anmälningsförfarande ska varje år lämna in en fångstanmälan till Finlands viltcentral. Om skyddsåtgärderna avslutas eller ändras väsentligt, ska detta meddelas Finlands viltcentral, som bedömer om anmälningsförfarandet ska fortsätta att gälla.

Närmare bestämmelser om ansökan om och godkännande av ett anmälningsförfarande, de villkor som tas in i ett beslut om godkännande, justering av maximiantal, övervakning samt fångstanmälan och tidsfrister för den utfärdas genom förordning av statsrådet.

Finlands viltcentral får återkalla undantag från en fredning som grundar sig på ett anmälningsförfarande, om den som godkänts för förfarandet **inte längre uppfyller villkoren enligt 3 mom.**, försummar skyldigheten att göra en fångstanmälan eller bryter mot denna lag eller bestämmelser som utfärdats med stöd av den eller i väsentlig grad bryter mot de villkor som har tagits in i ett beslut om godkännande.

74 §

Jaktförseelse

För jaktförseelse döms också den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) handlar i strid med de begränsningar enligt 25 § som beror på bebyggelse, odlingar eller trafikleder,
- 2) jagar i strid med en sådan begränsning av användningen av fångstredskap eller fångstmetoder som meddelats genom en förordning som utfärdats med stöd av 34 §,
- 3) transporterar jaktvapen i strid med förbudet i 35 §,
- 4) ofredar vilt i strid med förbudet i 36 §,
- 5) i strid med 30 § anordnar jakt utan en jaktledare eller jagar i strid med föreskrifter eller förbud som jaktledaren meddelat med stöd av 30 §,
- 6) handlar i strid med villkor som enligt en förordning som utfärdats med stöd av 29 § fogats till en jaktlicens eller underlåter att iaktta skyldigheten enligt en förordning som utfärdats med stöd av 29 § att göra fångstanmälan eller tidsfristen för den, eller jagar utanför det område som i en jaktlicens avgränsats med stöd av 27 §,
- 7) handlar i strid med vad som i en förordning som utfärdats med stöd av 10 § 1 mom., 41 § 4 mom., 41 a § 4 mom. föreskrivs om anmälningskyldighet som gäller en jaktlicens eller dispens eller skyldighet att göra fångstanmälan, eller skyldighet att göra fångstanmälan enligt vad som fö-

Betänkande JsUB 8/2017 rd

reskrivs i en bestämmelse om regional kvot, eller handlar i strid med villkor som med stöd av förordningen fogats till en jaktlicens eller dispens,

8) jagar utan att använda sådan utrustning som enligt en förordning som utfärdats med stöd av 29 § ska användas vid jakt på hjortdjur, eller bryter mot vad som i en förordning som utfärdats med stöd av 29 § föreskrivs om hundar som används vid jakt på hjortdjur,

9) i egenskap av jaktledare underlåter att fullgöra en uppgift som enligt en förordning som utfärdats med stöd av 30 § ankommer på jaktledaren,

10) jagar eller fungerar som jaktledare utan att ha betalt jaktvårdsavgift enligt lagen om jaktvårdsavgift och jaktlicensavgift,

11) fungerar som skytt utan att ha fullgjort skyldigheten att avlägga skjutprov enligt 21 §,

12) försummar att visa upp jaktkort eller intyg över skjutprov så som föreskrivs i 22 §,

13) jagar eller fungerar som jaktledare i strid med ett jaktförbud som dömts ut med stöd av 48 a kap. 6 § i strafflagen, eller

14) låter bli att anmäla fångst och därigenom bryter mot anmälningsskyldigheten enligt en förordning som utfärdats med stöd av 38 a § 2 mom.

75 §

Brott mot bestämmelserna i jaktlagen

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

---

5) olovligen fångar eller dödar ett icke fredat djur i strid med förbudet i 49 § eller bestämmelserna i en förordning som utfärdats med stöd av 50 § eller handlar i strid med den anmälningsskyldighet som föreskrivs i 41 b § 3 eller 4 mom. eller bestämmelsen om tidsfrist för fångstämälan i en förordning som utfärdats med stöd av 41 b 5 mom., eller villkoren i ett beslut om godkännande,

---

8) bryter mot ett förbud enligt en förordning som utfärdats med stöd av 34 a § 1 mom., eller underlåter att uppfylla den skyldighet som gäller identifieringsmärkning eller anmälningsskyldigheten enligt 34 a § 4 mom. ~~eller handlar i strid med en begränsning som utfärdats genom förordning med stöd av 34 a § 2 mom.,~~

ska, om inte strängare straff för gärningen bestäms någon annanstans i lag, för brott mot bestämmelserna i jaktlagen dömas till böter.

---

83 c §

Skyldighet att anmäla dött vilt

Järv, lodjur, brunbjörn, utter, varg och skogsvildren som påträffats döda ska utan dröjsmål anmälas till ett forskningsinstitut som bedriver viltforskning samt till Finlands viltcentral. Ett dött djur eller en del av ett sådant kan sändas till forskningsinstitutet med institutets samtycke och på dess bekostnad.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

83 d §

Vilt som avlivats med stöd av 2 kap. 16 § i polislagen

Järv, lodjur, brunbjörn, utter och varg som avlivats med stöd av 2 kap. 16 § i polislagen (872/2011) tillhör staten. Övrigt vilt som avlivats med stöd av den paragrafen tillhör jaktvårdsföreningen på området.

Järv, lodjur, brunbjörn, utter eller varg som avses i 1 mom. ska sändas till ett forskningsinstitut som bedriver viltforskning. Forskningsinstitutet kan överlåta djuret till ett allmännyttigt ändamål eller förstöra det.

90 § (Ny)

Omprövnings- och överklagandebestämmelser

Bestämmelser om begäran om omprövning och överklagande av beslut som Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna fattat finns i viltförvaltningslagen. I ärenden som gäller dispens enligt 41 § **och anmälningsförfarande enligt 41 b §** har även en sådan registrerad lokal eller regional sammanslutning besvärsmått vars syfte är att främja natur- eller miljöskyddet.

Denna lag träder i kraft den 20 . Lagens **26 § 2 och 3 mom., 27 § 1, 2 och 4 mom., 30 a §, 34 a § samt 41 b § 3—6 mom. träder dock i kraft den 1 januari 2018. Lagens 27 § 3 mom. träder i kraft den 1 februari 2019. Skyldigheten att utse en jaktledare för jakt på brunbjörn, varg, järv och lodjur enligt 30 § träder i kraft den 1 januari 2018.**

De förordningar av statsrådet som utfärdats med stöd av 30 § i dess lydelse vid ikraftträdandet av denna lag samt de förordningar av jord- och skogsbruksministeriet som utfärdats med stöd av 21 och 28 § i deras lydelse vid ikraftträdandet av denna lag förblir i kraft. De jaktlicenser för hjortdjur och dispenser som beviljats före ikraftträdandet av denna lag förblir i kraft.

Jord- och skogsbruksministeriet, Finlands viltcentral och jaktvårdsföreningarna får innan denna lag träder i kraft vidta de åtgärder som verkställigheten kräver.

Betänkande JsUB 8/2017 rd

Helsingfors 8.6.2017

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Anne Kalmari cent
vice ordförande Reijo Hongisto saf
medlem Markku Eestilä saml
medlem Pertti Hakanen cent
medlem Teuvo Hakkarainen saf
medlem Lasse Hautala cent
medlem Jukka Kopra saml
medlem Susanna Koski saml
medlem Jari Myllykoski vänst
medlem Juha Pylväs cent
medlem Tytti Tuppurainen sd
medlem Harry Wallin sd
medlem Eerikki Viljanen cent.

Sekreterare var

utskottsråd Carl Selenius.